

ρηθῆ ὑπὸ τῶν ὑπογραψασῶν τὴν παροῦσαν δυνάμεων ὡς αἰτία πολέμου, θέλουσι συνενοηθῆ μετὰ τῆς Υ. Πύλης περὶ τῶν λεπτεῶν μέτρων, καὶ θέλουσι σκεφθῆ, μεταξύ των, περὶ τῆς χρήσεως τῶν κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν δυνάμεων των».

Τὸ 1860 ὁ τουρκικὸς φανατισμὸς διηγείρεν ἐν Συρίᾳ ἀταξίας καὶ φόνους. Ἡ Εὐρώπη δὲν ἐδίστασεν, ἀλλ' ἀπεφάσισε νὰ παρέμβῃ, οὐχὶ πλέον δι' ἀποστολῆς ἀπεσταλμένων, ἀλλὰ στρατιωτικῶς. Περίφροντις πρὸ πάντων νὰ σώσῃ εὐσχήμως τὰς παραδόσεις, ἢ διπλωματικά προσέδραμεν εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ σουλτάνου. «Ἡ Α. Μ. ὁ σουλτάνος», λέγει πρωτόκολλόν τι τῆς 3 Αὐγούστου 1860, «θέλων νὰ ἐμποδίσῃ διὰ ταχέων καὶ δραστηρίων μέτρων τὴν αἱματοχυσίαν ἐν Συρίᾳ καὶ νὰ ἀποδείξῃ τὴν σταθερὰν αὐτοῦ ἀπόφασιν τοῦ ἀσφαλίσει τὴν τάξιν καὶ τὴν εἰρήνην μετὰ τῶν ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν του τεθειμένων λαῶν, καὶ τῶν ΑΑ. ΜΜ. προσενεγκουσῶν τὴν ἐνεργητικὴν αὐτῶν σύμπραξιν, ἐδέχθη». Ἔπονται οἱ ὅροι τῆς παρεμβάσεως, ἔνθα παρατηροῦμεν τὴν ἀποστολὴν εἰς Συρίαν, «ἵνα συνδράμῃ εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἡσυχίας, σώματος εὐρωπαϊκοῦ στρατοῦ, ὅπερ δύναται ν' ἀνέλθῃ ἐν ἀνάγκῃ εἰς 12,000 ἄνδρας καὶ τὸ ὁποῖον συγκατανεύει νὰ παράσχη κατὰ τὸ ἥμισυ ὁ αὐτοκράτωρ τῶν Γάλλων»· περιπλέον, τὴν διατήρησιν ὑπὸ τῶν παρεμβασῶν δυνάμεων ἐπαρκοῦς θαλασσίας δυνάμεως, ἵνα συνδράμῃ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν κοινῶν προσποθειῶν.

Ἐν δευτέρῳ πρωτοκόλλῳ τῆς αὐτῆς ἡμέρας, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν πέντε μεγάλων δυνάμεων ἀποφασίζουσιν· «ὅτι, ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν ὑποχρεώσεών των, οὐδεμίαν ἐννοοῦσι νὰ ἐπιδιώξωσιν αὐξήσιν γῆς, οὐδεμίαν ἐξαιρετικὴν ἐπιρροήν, οὔτε παραχώρησιν ὡς πρὸς τὸ ἐμπόριον τῶν ὑπηκόων των, ἥτις δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ παραχωρηθῆ καὶ εἰς τοὺς ὑπηκόους ἀπάντων τῶν ἄλλων κρατῶν».

Ἡ ἐκκένωσις τῆς Συρίας ἔλαβε χώραν τῇ 5 Ἰουνίου 1961.

Μέχρι τοῦ 1871, ἡ συνθήκη τοῦ 1856 ἐτηρήθη· ἀλλ' ἔνεκα τῶν ἠττῶν τῆς Γαλλίας, ἢ Ρωσσίας, εὐρίσκουσα ἐλεύθερον τὸ πε-